

**REDAKCJA
I ADMINISTRACJA**
Warszawa
ul. Złota Nr. 5 m. I.
Tel. 413-25

REDAKCJA
Poniedziałki, Środy
i Piątki 10¹/₂ — 12¹/₂.

ADMINISTRACJA
Wtorki, Czwartki,
6—7 wiecz.

AKADEMIK POLSKI

ILUSTROWANY MIESIĘCZNIK MŁODZIEŻY

**PRENUMERATA
Z PRZESYŁKĄ:**

Rocznie zł. 5.—
Półrocznie „ 3.—
Kwartalnie „ 2.—

Konto P. K. O.
Nr. 14166.

ZAGRANICĄ
50% drożej

Nr. 5

15 Marzec 1930 r.

Rok IV.

WARSZAWA

KRAKÓW

LWÓW

POZNAŃ

WILNO

LUBLIN

Walne Zebranie Bratniej Pomocy Studentów W. S. H.

Dn. 16 b. m., a więc już za dni parę, odbędzie się Zwyczajne Walne Zebranie sprawozdawczo - wyborcze Bratniej Pomocy Studentów Wyższej Szkoły Handlowej w Warszawie. Waag tego zebrania jest niedoceniana częstokroć w sferach młodzieży narodowej, nawet w tych sferach, które naogół najlepiej się orientują w t. zw. „polityce akademickiej”. Nie trzeba chyba przypominać wszystkich faktów, świadczących, że nacisk sanacji akademickiej, popierany częstokroć przez wpływy osób bardzo wysoko postawionych, nie dał żadnych rezultatów i że zarówno Lwów, Poznań, Wilno, jak i wszystkie wyższe uczelnie warszawskie, odparły atak, przygotowywany starannie przez rok cały z największym wysiłkiem czasu i pieniędzy. Opozycja stara się zdobyć ostatni posterunek, na którym walka jeszcze się nie rozegrała — „Bratniak” W. S. H. Trzeba przyznać, że organizacje sanacyjne na W. S. H. są zorganizowane lepiej niż gdziekolwiek indziej i to właśnie stanowi niebezpieczeństwo, wobec częściowej ospałości żywiołu narodowego, częstokroć wyznającego zasadę: „jakoś to będzie” — bo... tyle razy wygraliśmy wybory. Żywioł ten niedocenia, być może, czem groziłoby przyjscie sanacji do władzy. Jesteśmy zwolennikami jasnego stawiania kwestii i przypomnijmy tylko, jak wyglądała gospodarka sanacji w Kole Ekonomistów Studentów W. S. H.

Koło Ekonomistów, pod rządami zbyt dobrze osławionego p. Dragańskiego, wykazało maksimum niedoświadczenia w gospodarce administracyjnej i finansowej. Książka kasowa i księga główna poprzekreślana, z wyškrobaniem cyframi i wogóle nie była zamknięta, tak, że kwestja ustalenia zamknięcia za ubiegłą kadencję wisi dotychczas i niewiadomo, czy nie znajdzie sądowego epilogu. Kol. Trószczyński, który przyszedł po Zarządzie p. Dragańskiego, dokonał syzyfowej pracy, uporządkowawszy rachunkowość, spłaciwszy długi i zebrał jeszcze parę tysięcy złotych.

Sanacja, sądząc po sobie, mniemała, że jeśli Koło Ekonomistów dało takie rekordowe wysiłki, to i Bratnia Pomoc niewątpliwie musi przedstawić jedno wielkie zbiorowisko nieporządku. A że koledzy „sanatorzy” lubią zarzucać na lewo i prawo wszystkim złą wolę, więc na jesiennym Zebraniu informacyjnym skierowali pod adresem Zarządu T-wa takie zarzuty, że wynosiło się wrażenie, iż mowa o straszliwych nadużyciach. I cóż się okazało? Specjalna komisja, pod kierownictwem tegoż samego kol. Trószczyńskiego, a w obecności leader’a sanatorów, kol. Komarnickiego, po gruntownej rewizji stwierdziła bezpodstawnosć wszystkich tych zarzutów.

Zarząd ustępujący, pod kierownictwem kol. Umiastowskiego, pchnął „Bratniaka” znów o duży krok naprzód, ja kto zresztą wykazują niżej przytoczone cyfry. Niewątpliwie nie powstrzyma to jednak opozycji od dalszego zwalczania całej pozytywnej pracy per fas et nefas i od demagogii, z nikim i niczem się nie liczącej. Wdzieliśmy na jesiennym Zebraniu, że opozycja zgłaszała nagłe wnioski w wygodnej dla siebie sytuacji, ni licząc się z prostą logiką omawianego właśnie punktu porządku dziennego. Dlatego też uważa tych, którzy za rozwój T-wa ponosili i chcą ponosić odpowiedzialność, skupiona być winna na całym Walnym Zebraniu; obowiązkiem każdego, narodowo czującego, studenta W. S. H. jest być od początku Zebrania, t. j. od godz. 10.30 aż do jego końca.

Porządek dzienny Zebrania wykazuje też zmiany statutowe i regulaminowe. Pomijając drobne i mało ważne zmiany regulaminu obrad, zaznaczyć należy, że głosowany będzie wniosek, wprowadzający zamiast jesiennych Zebrań informacyjnych, będących nigdzie nie spotykanym przeżytkiem, obowiązek Zarządu drukowania i rozdawania członkom T-wa sprawozdań z działalności za pierwsze półrocze. W ten sposób zasadzie informowania członków Bratniej Pomocy stałoby się zadość, zaś zniosło-

by się niepotrzebną stratę czasu, oraz jeszcze jedną więcej okazję dla przejawów warcholstwa opozycji.

Ta ostatnia wysuwa wniosek o wprowadzenie proporcjonalności przy wyborach do Komisji Rewizyjnej i Sądu Koleżeńskiego. Dyskutować o szkodliwości wyborów typowo politycznych do Sądu Koleżeńskiego nie będziemy; szkoda na to czasu; co się zaś tyczy Komisji Rewizyjnej, to pomijając fakt, że proporcjonalny rozdział mandatów przy ich małej ilości jest częstokroć niesprawiedliwy dla większości, poza tem wydaje się nam, że opozycja może znaleźć się w Komisji, niekoniecznie narzucając Zebraniu polityczne wybory na listy.

Jeśli chodzi o garść szczegółów z działalności Zarządu, to możemy zaznaczyć, że:

Najważniejsza sekcja, finansowa, wykazała sumę wydanych pożyczek 88.351 zł. 50 gr., z czego na pożyczki krótkoterminowe wypada 56.261 zł. (za poprzedniego, i tak doskonale prosperującego zarządu wydano w dwa razy krótszym czasie 36.436 zł. pożyczek długo- i krótkoterminowych). Spłacono pożyczek krótkoterminowych 96 proc., długoterminowych 61 proc., co tłumaczy się tem, że większość pożyczek długoterminowych jest prolongowana, oraz tem, że część tych pożyczek płatna jest dopiero po ukończeniu szkoły. Sekcja finansowa pokryła też część niedoboru domu akademickiego W. S. H. i wprowadziła kartotekę, opartą na zasadach naukowej organizacji pracy. Wobec liczby członków T-wa, równającej się około 1.600 studentów, ilość pożyczek na głowę w okresie sprawozdawczym wyniosła około 55 zł.

Sekcja handlowa prowadziła bufet, księgarnię i sklep z materiałami piśmiennymi. Ceny tych agend były tak kalkulowane, aby pokrywały jedynie kosztą handlowe sekcji.

Sekcja naukowa wydała w okresie sprawozdawczym 1 książkę i 5 skryptów w ogólnej ilości 2.400 egzemplarzy.

Sekcja lekarska miała na celu zastąpienie nieistniejącej przy W. S. H. Kasy chorych. Wprowadzono karty konsultacyjne u szeregu wybitnych lekarzy po 2 zł. W organizacji system wizytacji przez lekarzy chorych w domu. Zawarto też porozumienie z Bratnią Pomocą stud. szkoły nauk politycznych, tak, że z umów z lekarzami korzystają obie uczelnie. Wydano 1514 kart konsultacyjnych, z czego 2/3 na kredyt.

Sekcja dochodów niestałych urządziła w okresie sprawozdawczym bal W. S. H. i 4 „Czarne kawy”, udatnych zarówno pod względem towarzyskim, jak i finansowym. Suma osiągnięta wyniosła około 5.000 zł., t. j. znacznie więcej, niż za ubiegłych kadencji. Sekcja kwalifikacyjna uwzględniła około 75 proc. podań na pożyczki i prawie wszystkie podania o miejsca w domach akademickich.

Wskutek długotrwałego kryzysu sekcja pośrednictwa pracy miała mniej posad zaofiarowanych, niż w ubiegłych latach. Otrzymano jednak 419 ofert (wobec 231 w dwa razy krótszej kadencji ubiegłej j), przyznano 337 posad (wobec 151).

Sekretariat funkcjonował wzorowo.

Ustępujący Zarząd, który zasłużył na podziękowanie za pełną trudną pracę, wysuwa na prezesa T-wa kol. **Jana Arlitewicza**. Kwalifikacje kol. Arlitewicza są tak znane, że uważamy za zbędne nad nimi dłużej się rozwodzić, zaznaczymy tylko, że kol. Arlitewicz jako **prezes Ogólnopolskiego Związku Bratnich Pomocy**, wiceprezes N. K. A. dyrektor **Biura Samopomocowego** Międzynarodowej Konfederacji Studentów (C. I. E.), położył niedające się ocenić zasługi dla **dobrej Rzeczypospolitej Akademickiej**, co mu nawet jego przeciwnicy lojalnie przyznają. Uzyskanie zgody na kandydowanie kol. Arlitewicza uważamy za **olbrzymi sukces dla dobrej Bratniej Pomocy**, zwłaszcza, że skład Zarządu daje też gwarancję pchnięcia T-wa znów o poważny krok naprzód.

Przykra sprawa

Redakcja nasza otrzymała list od p. Stanisława Piekarta, bohatera sprawy, o której pisał Akademik w Nr. 6 p. t. „Niestychana Defraudacja”. Pan Piekart żąda na zasadzie art. 32 Rozporządzenia Prezydenta Rzpl. zamieszczenia „w tem samem miejscu i tym samym drukiem” sprostowania naszych informacji. Ponieważ żądanie to jest gołosłowne, p. Piekart ma sprawę u prokuratora, myśmy zaś umieścili nasze wiadomości po dokładnem ich sprawdzeniu, przeto oczywiście żadnych sprostowań umieszczać nie będziemy i poczekamy na rozprawę sądową. Chodzi nam jednak o co innego.

P. Piekart pisze w swoim sprostowaniu:

„Nieprawdą jest, że byłem działaczem Zw. Pol. Mł. Demokratycznej...”

Jednocześnie Młodzież Demokratyczna ogłosiła oświadczenie wypierające się wszelkich stosunków z p. Piekartem.

Chętnie byśmy zamieścili tę część sprostowania, gdyby nie jedno: jest ona nieprawdziwa.

Leżą przed nami następujące dokumenty:

1) Lista Koła Uczelnianego Z. P. Mł. Demokratycznej, zatytułowana, spis czł. Z. P. M. D., która zawiera

między numerem 1 a 11 następujące nazwiska:

Komarnicki Jerzy, Waligórski A., Makowski St., Tyczyński R., Okniński St., Floriański R., Niemiec Wikt., Wojda Czesław, Piekart St. (Miodowa 7 — 29), Swarc Ol., Jaxa-Chamiec T. oraz inni, jak np. Mikiciuk Stan.

2) Lista obecności z podpisami nast. panów: F. Karpiński, St. Jarocki, F. Walczuk, M. Rzęca, Szczerbik H., Hranicki, **St. Piekart** i dwunastu innych.

3) „Protokół Koła Uczelnianego W. S. H. Z. P. Mł. Dem., odbytego dnia 8/III 1929 r.” z porządkiem dziennym: referat kol. Komarnickiego: „Nasz program samopomocowy

na W. S. H., sprawy organizacyjne, wolne wnioski. W dyskusji zabierają głos pp.: Kozłowski, Piekart, Komarnicki, Chamiec, Hranicki, Danecki, Karpiński, Śliwowski.

To chyba wystarczy, czy nie?

A teraz druga sprawa: Pisaliśmy jeszcze rok temu o p. Dragańskim, który popełnił szereg defraudacji. Młodzież Demokratyczna uroczyście się go wyparła. A tymczasem na tejże samej liście członków Z. P. M. D. widnieje pod numerem 37 nazwisko i adres:

Dragański Wł., Koszykowa 39 m.

4. A jeszcze dawniejszy dokument,

mianowicie wydana 5 maja 1927 r. odezwa wyborcza „Bloku Polskiej Młodzieży Demokratycznej“ podaje następującą listę kandydatów na zjazd ogólnoakademicki:

Rakowski Janusz, Godlewski Kazimierz, Szczekowski Przemysław, Geblewicz Eugenjusz, Kuligowski Eugenjusz, Gierat Stanisław, Grzędziski Edmund, Zagórski Czesław, **Dragański Władysław**, Śliwowski Jerzy, Martin Wiktor, Strumpf Edward, Jędrzejewski Jerzy, Bocheński

Franciszek, Liedeh Kazimierz, Pawłowicz Bohdan.

A więc p. Dragański był członkiem Mł. Dem. i to członkiem wybitnym, skoro figurował jako kandydat na zjazd ogólnoakademicki.

Teraz jedna uwaga.

Nie jest winą Młodzieży Demokratycznej, że wśród jej grona znaleźli się złodzieje. Sądźmy i mamy nadzieję, że wykrycie afer Dragańskiego i Piekarta zaskoczyło ją niemniej, niż nas. Nie kujemy z tych afer łatwego kapitału w walce ideowej. Opisuja-

sprawę Piekarta zaznaczyliśmy jedynie niewłaściwy tupet, z jakim Mł. Demokratyczna drapuje się w togi obrońców moralności i sanatorów rzekomych nadużyć, których wykazać nie mogą i nawet zbytnio nie próbują.

Teraz atoli stawiamy pod adresem Młodzieży Demokratycznej pytanie: Jeśli nie była winna (a jak sądźmy nie była), to poco mówić nieprawdę. Czy nie należało sprawy postawić otwarcie? Stwierdzić, że zbyt słaba

organizacja spowodowała niedopatrzenie i postara się o sprężystsza działalność wychowawczą? Jeżeli się zaś przeciwnikom insynuuje wieczne jakieś nadużycia a w wypadku Dragański — Piekart wstydliwie milczy lub co gorsza kłamliwie zaprzecza, to takie postępowanie nie oczyszcza atmosfery akademickiej i pozwala na niedomówienia, z których lęgną się dla ogółu studenckiego... podejrzenia.

B. B.